

Β2 ΦΛΕΒΑΡΗΣ- ΜΑΡΤΗΣ 2014

ΠΑΙΖΟΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟ ΜΙΡΟ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ

Μια φορά κι ένα καιρό ήταν ένα ψάρι κι ένα φίδι που ήτανε φίλοι και κάθε μέρα παίζανε σκοινάκι. Κάποτε πήγανε στο δάσος κι ένα ποντίκι πείραξε το φίδι και το φίδι το έφαγε. Το ψάρι ρώτησε το φίδι:

-Γιατί το έφαγες;

-Γιατί με ενοχλούσε. Με δάγκωσε, απάντησε εκείνο.

Το ψάρι τότε είπε πως δεν έπρεπε να το φάει, γιατί το ποντίκι θα μπορούσε να γίνει φίλος τους.

-Ήταν ένα μικρό, γκρι ποντικάκι. Δεν μπορούσε να κάνει κακό σε ένα μεγάλο φίδι σαν κι εσένα!, είπε το ψάρι.

Και το φίδι μετάνιωσε.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ-ΒΑΣΙΛΗΣ-ΔΗΜΗΤΡΗΣ-ΖΩΗ

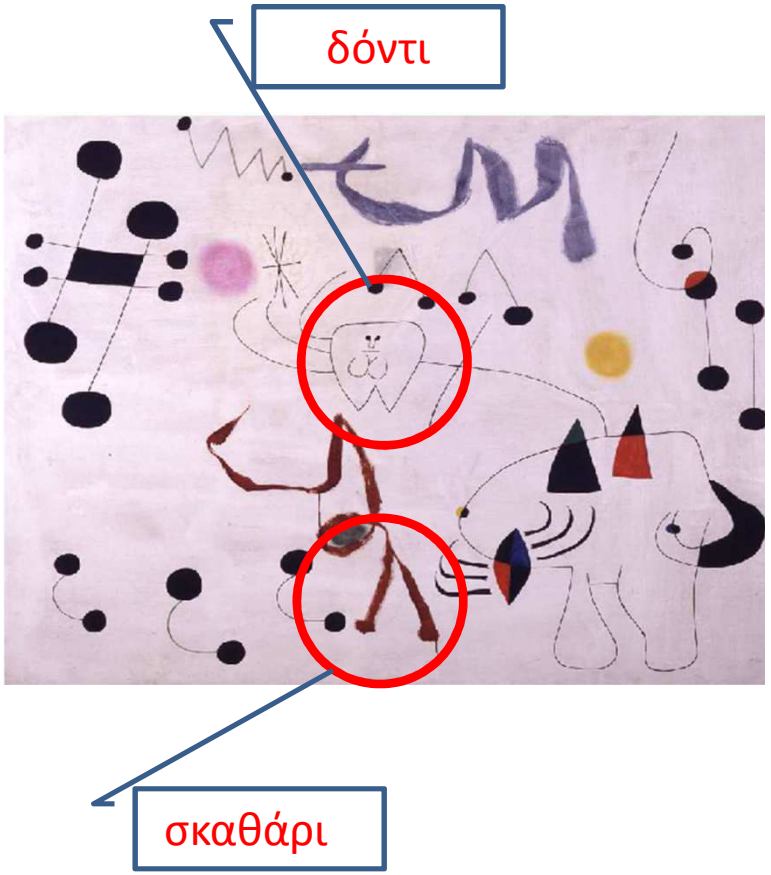
- Μια φορά κι έναν καιρό ήταν μια αράχνη που ήθελε να πάει μια βόλτα αλλά δεν την άφηνε η μαμά της. Ζούσε σε ένα μακρύ, ψηλό σπιτάκι. Στο τέλος, έκανε έναν ιστό και πήδηξε από το ψηλό της παράθυρο. Πήγε βόλτα στα φύλλα του δένδρου που ήταν έξω από το παράθυρό της και μετά γύρισε πάλι πίσω. Έτσι και η μαμά της τη μάλωσε λίγο.

ΦΑΝΗ- ΠΕΤΡΟΣ

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσε ένα σκαθάρι στην τρύπα ενός χαλασμένου δοντιού. Όλη μέρα άκουγε το δόντι να μασάει και όλη μέρα το δόντι άκουγε το σκαθάρι να σκαθαρίζει. Κάποτε, αποφάσισε το παιδί που είχε το δόντι να πάει στον οδοντίατρο. Έτσι το σκαθάρι πήγε να βρει άλλο χαλασμένο δόντι, σε άλλο παιδί.

ΘΑΝΟΣ-ΒΑΓΙΑ-ΔΙΟΝΥΣΙΑ-ΧΡΗΣΤΟΣ

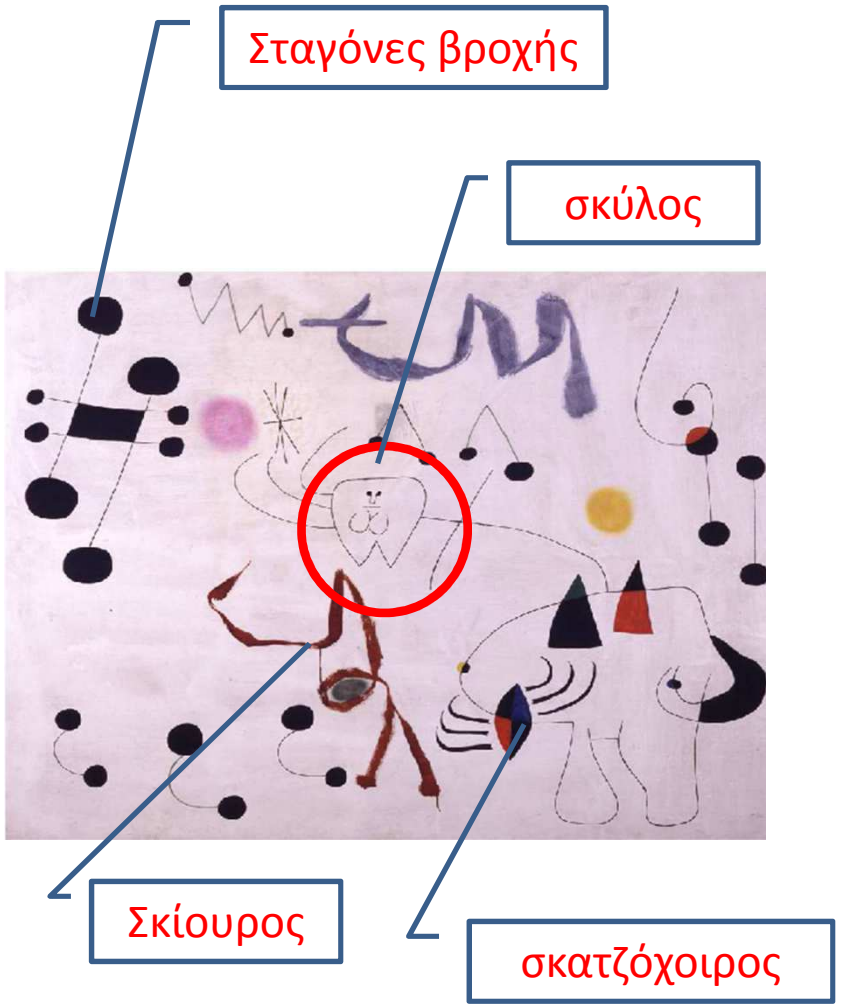

- Μια φορά κι έναν καιρό ήταν μια αράχνη που ήθελε να φτιάξει ιστό αλλά δεν μπορούσε γιατί έβρεχε. Σκέφτηκε λοιπόν να πει σε μια νεράιδα που περνούσε να σταματήσει τη βροχή για να φτιάξει τον ιστό της. Η νεράιδα δεν μπορούσε να σταματήσει τη βροχή αλλά έκανε τον ιστό της αράχνης αδιάβροχο. Έτσι η αράχνη έφτιαξε τον ιστό της και κρέμονταν από πάνω του οι στάλες της βροχής χωρίς να τον χαλούν.
- ΣΟΦΙΑ-ΛΥΔΙΑ-ΚΩΝ/ΝΟΣ-ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΣ

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσε ένας σκίουρος με ένα σκαντζόχοιρο. Μια μέρα έβρεξε και βγήκαν να παίξουνε με μια ομπρέλα ποδόσφαιρο. Όμως η μπάλα λέρωνε τις σταγόνες της βροχής και τις έκανε μαύρες. Έτσι γέμισε ο ουρανός μαύρες σταγόνες που ενωνότανε. Γλιστρούσαν συνέχεια και κατρακυλούσαν ώσπου βρήκαν κι ένα σκύλο κι έγιναν όλοι μαζί φίλοι.

ΠΑΥΛΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΗΣ-ΝΙΚΟΣ

- Μια φορά ήταν ένας μπαμπούλας και μια αράχνη και πήγανε σε ένα μουσείο για να δούνε τους πίνακες του Μιρό. Όμως χάθηκαν. Μετά από δύο μέρες ο μπαμπούλας βρήκε την αράχνη. Είχε μπει μέσα σε έναν πίνακα και κρεμόταν από μια νότα. Μετά πήγαν σπίτι τους και ζήσαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ- ΚΑΤΕΡΙΝΑ-ΑΡΓΥΡΗΣ-ΣΟΦΙΑ

Μια φορά ήταν δυο παπούτσια τσολιά. (τσαρούχια). Αλλά ήθελαν να φορεθούν και κανείς δεν τα φορούσε. Μια μέρα κάποιος τα φόρεσε και χάρηκαν τόσο, που άρχισαν να παίζουν μουσική και να έχει παντού νότες και ο τσολιάς χόρευε συνέχεια.

ΝΙΚΟΛΑΣ-ΣΑΒΒΑΣ-ΓΙΩΡΓΟΣ-ΑΡΤΕΜΙΣ

Προς τους γονείς…

- Τα κείμενα αυτά των παιδιών σας δημιουργήθηκαν κατά την ανάγνωση των βιβλίων της *Φίλιας Δενδρινού* το μάθημα της φιλαναγνωσίας. Τα βιβλία αξιοποιούν έργα τέχνης μεγάλων ζωγράφων βασίζοντας πάνω τους τη λογοτεχνική αφήγηση. Τα παιδιά δημιούργησαν σε αντίστοιχο μοτίβο δικά τους κείμενα σε ομάδες, τα οποία επεξεργαστήκαμε στον Η/Υ και σας παρουσιάζουμε εδώ την τελική εκδοχή.

Η εκπαιδευτικός

ΓΙΟΥΛΗ ΚΑΦΕΤΖΗ